

NÁVRAT PTÁKŮ

① PL: "PŘILETĚLI PTÁČKOVĚ"

- přiřad' čarou ptáčky ke správným hnízdem
- "GRAFOMOTORICKÉ ČTENÍ"
- "PŘĚLET VLAŠTOVEK"
- nakresli cestu vlaštovky do hnízda
- "Touha napřeskočit zdra"

poslech pohádky skřítkova Medoušička "ZLÝ SEN"

- osádky: Který ptáček snáší vejčka do čistých hnízdeč?
- Který ptáček je lesní pan doktor? Jaký čaj pomohl medoušičce?

"PTÁČEK, ZAPÍVEJ!"

- krahajte si sluchovou hru s celou rodinou
- všichni sedí v kruhu, v předklonu, dlaněmi si zakryjete obličej
- měna osoba "zapíve" a jeden hádá, kdo je "ptáček"
- pak se vysvědčíte v úlohách

② PL: "PTAČI A HNÍZDO"

- najdi cestu ptáčku v labyrintu, kdy se dostane k vejčkům
- "PTAČCI" - spočítej ptáčky na plati - urči kde je nejvíce x nejmenší
- obráček vybarvi

- krahajte si hru na pseudonám' barer: PAN ČAP ZTRATIL ČEPICEU, MĚLA BARVU BARVIČEU....

"PTÁČEK NA HNÍZDE"

- vymodelujte si tvar koule
- palci ji kpláštíte, kdrníte obráje ⇒ HNÍZDO
- do hnízda vymodelujte vejčka
- se 2 koule (měst' a menší) vymodelujte "PTAČKA"
- vřidejte kůdla a osáček

- postuchajte křep ptáčků
- karpívejte si ptoničku
- "PTAČI STAVÍ HNÍZDEČKA"

- poslech pohádky "O VLAŠTOVIČE"
- mácnik bávně "JARO"
- OBRAŽKOVÉ ČTENÍ
- "MALOVANÁ PTÁČATA"
- SLAVNÝ NÁVRAT
- doplňte do veršů vhodná slova

- pokoujte na procháze sčar s čapm hnízdem (kdy se čapi vrátí)
- slákejte jako "mabec" lédejte jako "rástky"

PŘILETĚLI PTÁČKOVÉ

PŘILETĚLI OD MOŘE,
ŠTĚBETAJÍ NAHOŘE:
- HURÁ, UŽ JSME NA DVOŘE!

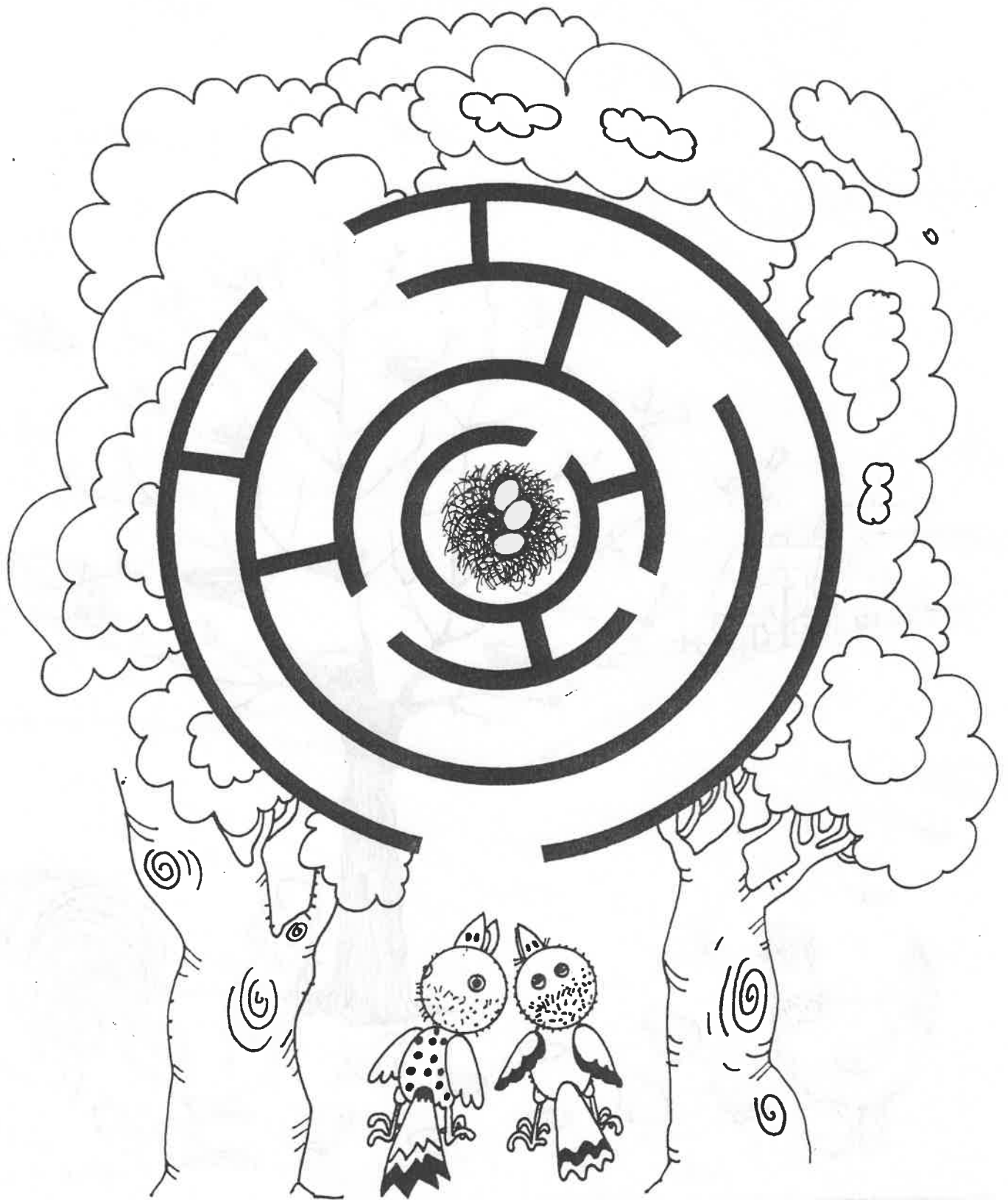


- Ptáčky PŘIŘAĎ čarou ke správným hnízdům.
- Kteří z nich se vrátili od moře?

Přilet vlaštovek

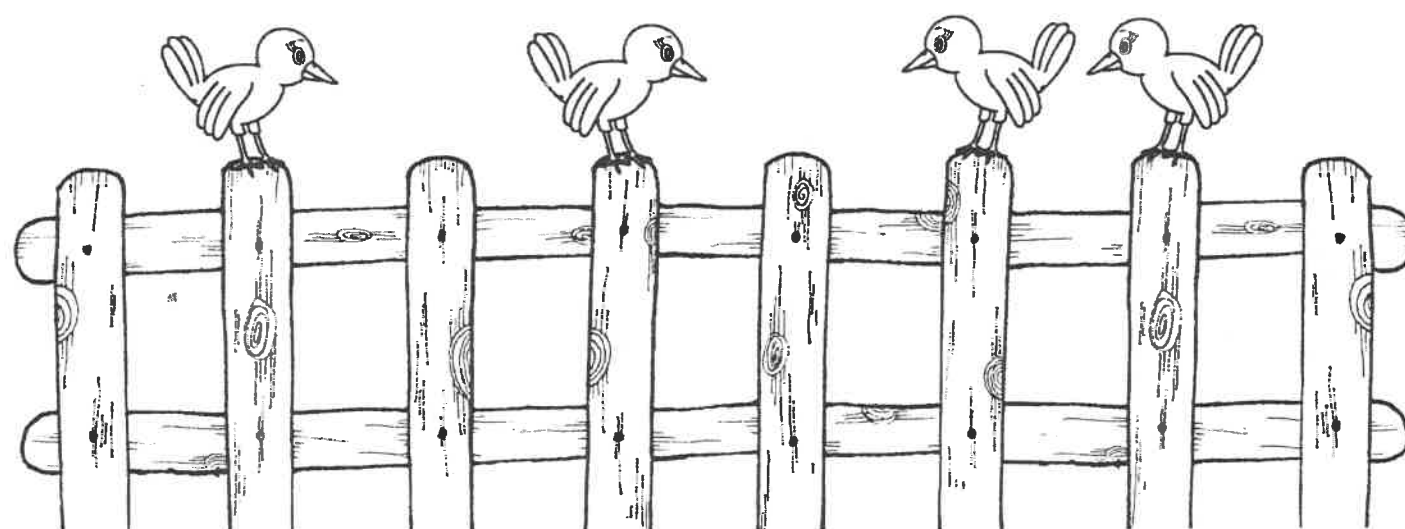
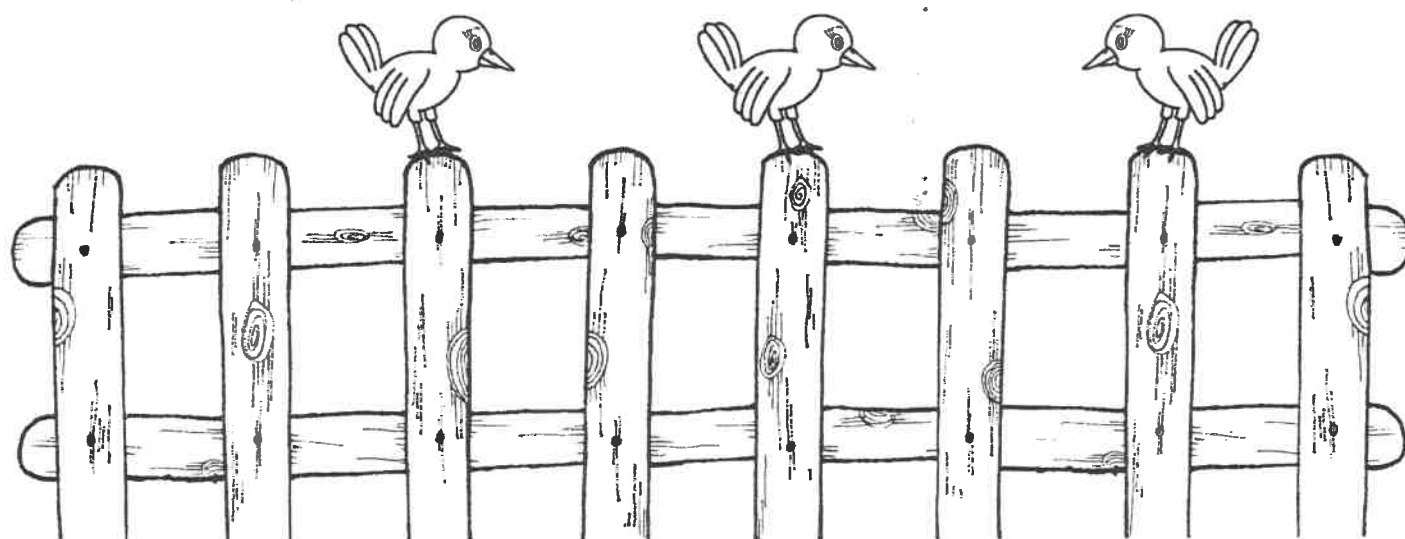
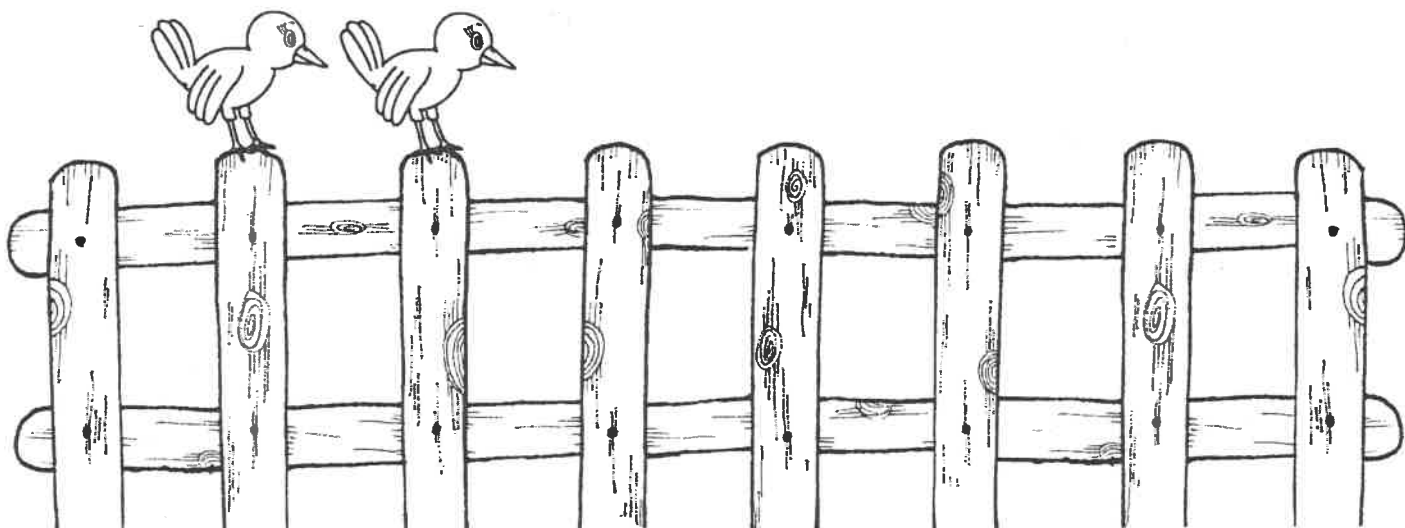
Vlaštovičky už jsou doma. Nakresli cestu vlaštovek do hnízda





Ptáčci

Spočítej ptáčky na plotě a obrázek si vymaluj



Zlý sen

Kuku, kuku, kuku,“ ozývá se z lesa. Kdo by neznal kukačku?
Ale málokdo ví, že kukačka si nestaví hnízdo jako ostatní ptáčekové. Proto se nestará ani o své mladé. Kukačka snese svoje vajíčko na zemi. Potom si vyhlédne nějaké hnízdečko, které zrovna nějakí ptáčekové nechali bez dozoru. Pak vezme svoje vejce do zobáku a položí je do toho cizího hnízda. Když se k němu ptáčekové vrátí, poctivě sedí na vajíčkách, zahřívají je a těší se, až se z nich vyklubou malá ptáčátka. Vůbec přitom netuší, že spolu se svými vajíčky zahřívají i kukaččí vejce. Kukaččí mládě, když se vylíhne, je největší ze všech ostatních vylíhnutých ptáčků. A stále se dožaduje



potravy. Postupně získává sílu, až nakonec vyhodí z hnízda ostatní ptáčata, aby tam zůstalo samo a mělo pro sebe všechno, co staří přinesou do hnízda. Takhle se narodily všechny kukačky, které jsme kdy slyšeli kukat. Ale nezlobíme se na ně, protože ony za nic nemohou. Příroda to tak zařídila. A když se k nám po dlouhé zimě vrátí a zakukají, můžeme se radovat, že už je opravdové jaro.

Medovníček se nějak necítil dobře. Už několik dnů ho bolelo v krku a trochu chraptěl. Zdálo se mu, že má i zvýšenou teplotu.

Vypadalo to na chřipku.

Nic naplat, musel

do postýlky. Ale

nejprve si uvařil

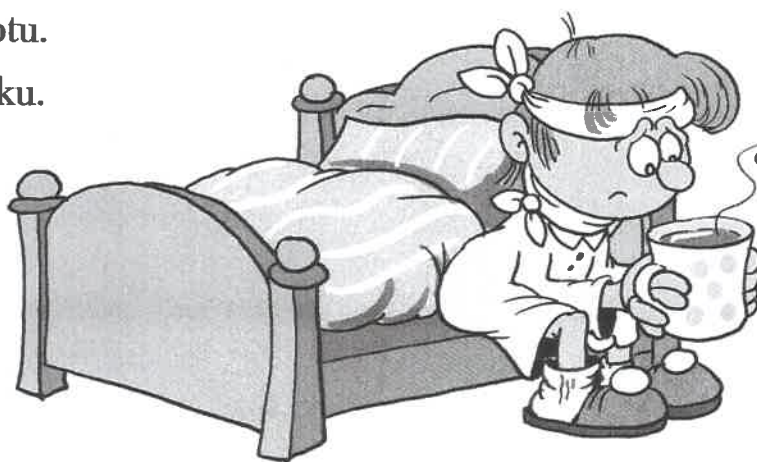
mateřídouškový

čaj, osladil ho me-

dem a pěkně horký

ho po lžičkách vypil. Přikryl se peřinou a poctivě se potil. Přitom usnul a zdály se mu podivné sny.

Nejprve se mu zdálo, že ztratil svoje kouzlo a nemohl se přeměnit. Všude kolem bylo plno psů a koček, cenili na něho zuby, vyplazovali jazyk a chtěli si na něm pochutnat. Sotva ta hrůza skonči-



la, objevily se kolem něho samé kukačky. Tahaly se o něho a praly se, která z nich si ho vezme jako vajíčko a přenesse ho do nějakého hnízda. Až se to jedné, té nejsilnější, povedlo. Uchopila Medovníčka do zobáku a už s ním letěla lesem. Našla hnízdo sýkorek, Medovníčka tam usadila mezi sýkorčí vajíčka a odletěla. Když přiletěly sýkorky, Medovníček na ně volal a vysvětloval, že do hnízda nepatří. Ale sýkorky si myslely, že už se jim vylíhlo mládě, a nosily mu červíky a žížalky. Medovníček plakal, ale sýkorky mu nerozuměly a nutily ho, aby všechnu přinesenou potravu snědl. Co mohl skřítek dělat? Rostl a tloustl, ale nechtělo se mu vyhodit z hnízda sýkorčata, jako by to udělalo opravdové kukaččí mládě. Sýkorky se nakonec rozzlobily, že Medovníček odmítá jíst a přitom zabírá ve hnízdě plno místa. Opřely se o něho a z hnízdečka ho vyhodily.

„Ať si letí, když neposlouchá,“ prohlásila sýkorčí maminka.

Medovníček padal, padal, a protože neměl křídla, vypadalo to, že si při dopadu na zem velmi ublíží.

„Pomoc, pomoc!“ vykřikl z toho zlého snu, až se sám tím svým křikem probudil. Ležel na kraji postýlky a málem z ní spadl. Nad ním se skláněl datel. To je lesní pan doktor.

„Sláva,“ povídá datel, „konečně ses probudil. Létám tady okolo a říkám si, kdepak je Medovníček, že ho ani není vidět? Tak

jsem se na tebe zašel podívat a dobře jsem udělal. Ukaž, změřím ti teplotu.“

Skřítek cítil, že se mu ulevilo. Teplota už byla normální, v krku ho přestalo bolet.

„Kdepak, mateřídouškový čaj s medem, ten dokáže divy,“ povídá datlovi. „A tobě moc děkuji, že jsi mi pomohl vzbudit se z toho hrozného snu. Nechceš trochu medu?“

Ale datel poděkoval, protože na med nebyl zvyklý. Živil se brouky a červy, které našel pod kůrou nemocných stromů. Proto se mu také říká pan doktor. Léčí nemocné stromy. Rozloučil se s Medovníčkem, popřál mu dobré zdraví a odletěl za svou prací.

„A dost lenošení,“ řekl si sám pro sebe Medovníček. „Už jsem zase zdravý, musím se honem podívat, co je nového.“ A vydal se na cestu za včeličkami na rozkvetlou louku hned za lesem.



O VLAŠTOVIČCE

František Tenčík

Byla jednou jedna vlaštovička.

Jak to bylo s tou vlaštovičkou?
Jak to s ní jenom bylo? Už vím! Už vím!

Pršelo a pršelo. Pršelo na pole, pršelo na zahrádku, pršelo na dvořeček.

Ivánek seděl v kuchyňce a díval se oknem, jak prší.

A jak se tak díval oknem na dvořeček a na zahrádku a na pole, jak se tak díval, jak prší – najednou se něco před oknem mihlo.

Co to jen bylo?

A zas se to mihlo. Od země vzhůru a shora dolů. A znovu od země vzhůru.

„Maminko! Maminko! Co to je?“

„Vlaštovka, Ivánku, vlaštovička.“

Vlaštovička létala a létala. Od země vzhůru a zas k zemi dolů.

„Nezmokne vlaštovka, maminko?“

„Přestává pršet. Nevidíš?“

Mračna se trhala a vysvitlo sluníčko. V kuchyňce bylo víc světla.

A vlaštovka létala vzhůru a dolů.

„Proč ta vlaštovička tak létá, maminko? Proč pořád létá nahoru, dolů, nahoru, dolů a zase a zas?“

„Otevři dveře, Ivánku, a podívej se. Ale pomalu, pomaloučku!“

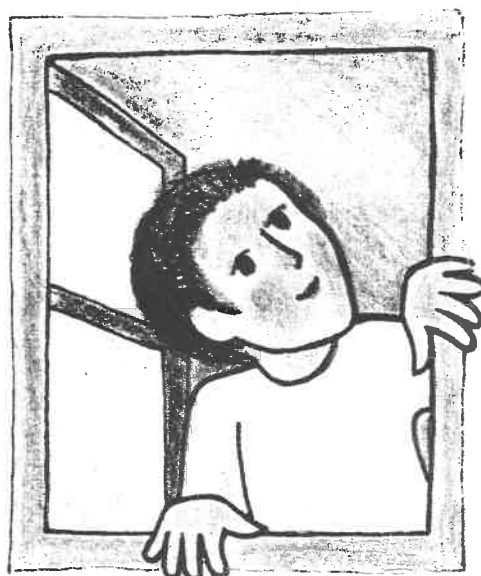
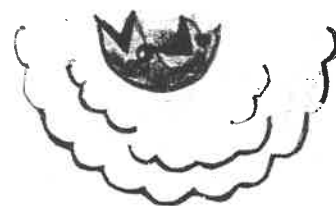
Ivánek otevřel dveře, pomalu, pomaloučku, vystrčil hlavu a díval se.

A co viděl?

Nahore pod stříškou bylo něco jako košíček, a košíček to nebyl. Bylo to vlaštovčí hnízdo. A bylo plné mladých vlaštoviček. K tomu hnízdu vlaštovka létala a vlaštovičky krmila.

Ta naše vlaštovička-švitořička.

(Ivánek)





Jaro

Jaro přišlo, kdo to letí ?
Vlaštovičky, milé děti.
Vrátily se ,hnízdo staví,
štěbetáním domov zdraví.
Vítáme vás, ptáčci milí,
kdepak jste tak dlouho byli?
Z teplých krajin přilétáte,
sluníčko už tady máte.



MALOVANÁ PTÁČÁTKA



NA SI A POSTAVILI



. A SE CHYSTALA DO



SNĚST . ALE LETOS NE LECJAKÁ!

VE  VIDĚLA, JAK  MALUJÍ



PRO



. A TAK SE ROZHODLA,

ŽE SE NENECHÁ ZAHANBIT.

KDYŽ  PŘILETĚL NAVEČER DOMŮ,

RADOSTNĚ MU UKAZOVALA  PLNÉ



KULIL  A ŘÍKAL, ŽE JE

ZVĚDAVÝ, ZDA I  BUDOU MÍT 

S  AŽ SE VYLÍHNOU. ALE NA TO SI

MUSÍME JEŠTĚ CHVILKU POČKAT!



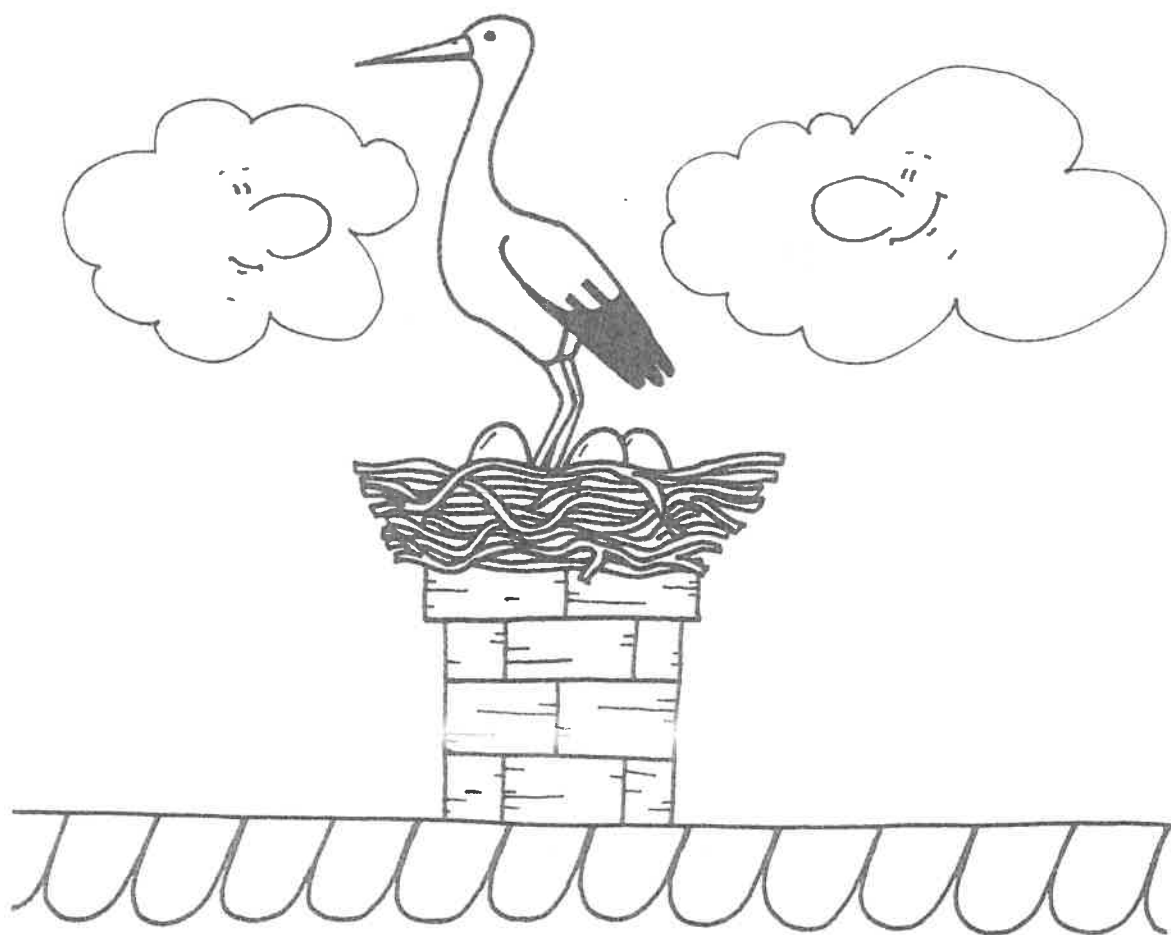
Slavný návrat

Čapí hnízdo na komíně
už nebude prázdné,
že je opět jaro tady,
je nad slunce jasné.

Nedočkavě upíráme
k obloze své zraky,
všichni psové z naší obce
jsou tu s námi - - - - .

Čáp nám poslal esemesku,
že za pouhou hodinku
můžeme už obdivovat
celou jeho - - - - - .

A už osm čapích křídel
z výšky na nás mává,
jejich úspěšnému letu
sláva, sláva, - - - - - !



Doplňte do veršů vhodná slova:

Chvilinku, rodinku, zdráva, sláva, dává, taky, mraky.

Povídejte o ptáčích, kteří od nás na zimu odlétají. Vzpomeňte si na známé verše o vlaštovičce a předněte je.

JARO

C F C G C



1. PTÁ-CI STA-VÍ HNÍZ-DEČ-KA, JA-RO UŽ JE TA-DY A ZHNÍZ-DEČ-KA MI-MIN-KA
2. A TO PTA-ČÍ PÍ - PÁ - NÍ PRO-BU - DI - LO JA-RO, PRO - BU - DI - LO SLU-NÍČ-KO,

F G G7 C C G G7 C



1. KŘÍ - ČÍ ZE ZA-HRA - DY. ZE - LE - NÁ JE TRA-VIČ-KA, TRA-LA - LA - LA-LA,
2. ZMRA-KŮ SE U-SMÁ - LO.

F C G7 C



PRV - NÍ JAR - NÍ KY - TIČ - KA PRÁ - VĚ VY-KVET-LA.

